

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J. T.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 6. 2024, č. j. X.,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 4. 6. 2024, č. j. X. se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 80 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 9. 2. 2024, č. j. X. žalovaná odňala žalobci invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Podkladem pro toto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 22. 1. 2024, podle kterého není žalobce

invalidní. Dne tohoto posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, ve kterých vyjádřil svůj nesouhlas s výsledkem jednání, kdy byl žalobci odejmut invalidní důchod I. stupně. Žalovaná zamítla námitky žalobce rozhodnutím ze dne 4. 6. 2024, č. j. X. V řízení o námitkách nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XIII, odd. E, položku 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „*vyhláška o posuzování invalidity*“). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnoty v rozsahu 20 %. Vzhledem na schopnost žalobce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity tuto hodnotu o 10 %, celkově na 30 %.
3. Proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 6. 2024, č. j. X. brojí žalobce žalobou, v níž namítá, že nesouhlasí se závěrem žalované, a tedy ani se závěrem posudku o invaliditě ze dne 17. 4. 2024. Žalobce poukázal zejména na to, že se posudková komise zabývala jeho zdravotním stavem pouze administrativně a nevzala do úvahy všechny možné aspekty pro stanovení míry poklesu jeho pracovní schopnosti. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že hodnocení jeho zdravotního stavu bylo učiněno bez dostatečných podkladů, které by objektivně vyhodnocovaly jeho zdravotní stav. Zároveň má žalobce za to, že se žalovaná nedostatečně zabývala předloženou zdravotnickou dokumentací, zejména lékařskou zprávou MUDr. I. N. S ohledem na tuto lékařskou zprávu má žalobce za to, že měl být stanoven pokles jeho pracovní schopnosti v rozmezí 30-40 %. V této souvislosti odkázal na rozsudek NSS ze dne 13. 11. 2013, č. j. 6 Ads 45/2013-25, zabývající se hraniční mezi mezi dvěma položkami vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobce dále popsal své zdravotní problémy a omezení, spočívající zejména v tom, že má takové bolesti zad, že nemůže stát více než 10 minut. Žalobce trpí silnou bolestí v bedrech a kyčlích, při chůzi se motá a zakopává a hrozí tak nebezpečí pádu. Žalobce musí každých 6 hodin užívat léky tlumící bolest. Též nemůže zvedat těžká břemena. Žalobce je osobou samostatně výdělečně činnou v oboru instalatérství a topenářství a v důsledku jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu může vykonávat své povolání pouze omezeně, a to v rozsahu 50 %. Zároveň žalobce trpí depresemi a nespavostí. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nesrozumitelné. Když žalobce má za to, že byl v napadeném rozhodnutí nedostatečně informován o důvodech, které vedly k vydání napadeného rozhodnutí a není z něj též zřejmé, jakými úvahami se žalovaná při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů řídila.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je ve správním řízení vázána posudkem Institutu posuzování zdravotního stavu I. instance, a v řízení o námitkách posudkem Institutu posuzování zdravotního stavu II. instance. V dané věc jde o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oblasti medicíny a též v oboru posudkového lékařství. Žalovaná dále uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku ze dne 17. 4. 2024, tento posudek splňuje podle názoru žalované požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a vypořádává se se všemi rozhodujícími

skutečnostmi. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, odd. E, položka 1 písmene b) vyhlášky o posuzování invalidity, a to v hodnotě 35 %. Bylo zjištěno středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity omezeny. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobce posudková komise stanovila **v celkové hodnotě 35 %**. Za datum vzniku příslušného stupně

invalidity posudková komise určila den 27. 10. 2020. Platnost posudkovou komisí stanovena trvale.

11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána ke dni napadeného rozhodnutí žalované.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její (předmětnou žalobou napadené) rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 27. 10. 2020 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 80 Kč za prokazatelně využitě poštovní služby žalobcem v průběhu soudního řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 21. listopadu 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

